

NEWSLETTER

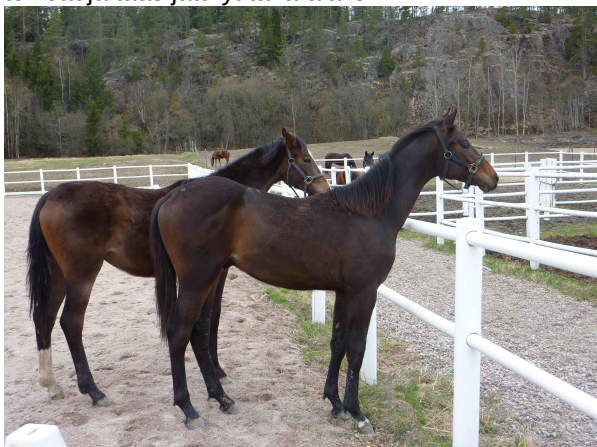
huhtikuu 2010

Huh huhtikuuta. Kevät on edennyt vauhdilla ja onneksi tulvat eivät sitten olleetkaan niin pahoja kuin etukäteen vähän pelättiin. Tietty hevosten tarhat ovat taas aika velliä, ja ratsastajilla on välistä kovakin työ puhdistaa hevosia jos ne ovat innostuneet kieriskelemään kutisevaa talvikarvaansa pois.

Kuukauden hevonen: Summertime Perrier

Tällä kerralla kuukauden ratsastajan sijaan esitellään vastikään (29.3.) vuoden mittavaan ikään tullut orivarsa.

Hevosista kerrottaessa on tärkeää tietää niiden polveutuminen, koska siihen pohjaa hevosten kasvatusta ja toive että uudessa sukupolvesta olisi oikeita perintötekijöitä loksautanut kohdalleen ja ei toivottuja taas jäänyt taka-alalle.

Kuva: Sasu edessä, huomaa että se seisoo etujalat alempana. Summertime eli Sasun isä on hollantilainen Flemmingh, kansainvälinen huippukouluori, jonka jälkeläiset kilpailevat korkealla tasolla. Tunnetuimpia sen poikia on ehkä jo myös jalostukseen siirtynyt Lingh, jolla nykyinen Totilaksen ratsastaja Edward Gal kilpaili. Emä on Westbound eli Veera, jonka toinen varsa Sasu on. Tällä hetkellä vuotias Sasu on 155 cm korkea, erittäin pitkäjalkainen ja sillä on myös kaunis pitkä kaula sekä jalo pää. Sasu kasvaa parhaillaan sellaista vauhtia että oksat pois, ja se syökin todella kuin hevonen. Luonteeltaan Sasu on kiltti ja varovainen, vaikkakin komentaa nuorempaa Syrri-varsaakin kovaotteisesti välistä. Hyvän rakenteen lisäksi Sasu on perinyt varsin näyttävät ja ilmaavat liikkeet, ja siihen asetetaan suuria odotuksia tulevina vuosina kilparadoilla.

Kilpailukausi 2010 avattu

Huhtikuussa tallimme hevosia kävi testailemassa kisafiiliksiä.

Huhtikuun puolivälissä matkasivat hevosistamme Simona ja Espen Perrier eli Eppu Vironmäen ponitallille, missä oli pienet koulukilpailut.

Simonalla ratsasti ahkerasti tunneilla käyvä Erika Lanz. Tallin hevosilla ei ensisijaisesti pääse ulkopuolelle kilpailuihin, mutta välistä annetaan tilaisuuksia tavoitteellisille ratsastajille.

Hyvin Erika ja Simona selvisivätkin helppo C radan koetuksesta. Ja jos Erikaa vähän jännittikin niin Simonasta huokui pitkän kisakokemuksen itsevarmuus ja rauhallisuus. Pari saikin hyvän tuloksen 61,7%, pientä epätarkkuutta oli suorituksen teissä mikä rokotti varmasti ne muutamit puuttuvat pisteet rusettiin, muutoin rata oli kelpo suoritus.

Kuva: Simona ja Erika verryttelyssä

Sen sijaan rusetin nappasi Simonan nenän edestä Eppu, joka oli elämänsä ensimmäistä kertaa kilpailuissa. Vähän sen oli esiinnyttävä ja verryttelyn alussa se pukitteli ja pomppi hieman pystyyn. Mutta radalla se meni jo kohtuullisesti vaikka olikin jännittynyt, mikä näkyi lähinnä siinä että sen muoto ei ollut kovin hyvä. Joka tapauksessa lupaava aloitus, ja pari lisärataa alle niin tuloskin varmasti paranee.

Myös Betty B kävi kuun viimeisenä viikonloppuna elämänsä ensimmäisissä kisoissa Porvoossa. Tamma joka yleensä on aika luottavainen ja rauhallinen, hikoili itsensä jo autossa kilpailupaikalla märeksi. Verryttelyssä sitä myös alkuun pelotti eri suuntiin singahtelevat lämmittelevät ratsukot.

Radalla se aloitti jännittyneenä raviosuudella painaen ohjille. Laukkaosuudella sen hermot hieman pettivät ja se yritti pari kertaa väkisin poistua kentältä. Tuomarit tyytyivät toteamaan että liikkuu hyvin silloin kun on kuulolla.

Hienoinen yllätys kieltämättä oli tämä Bettyn näin voimakas jännittäminen, Mutta se tarkoittaa vain että on kiireen kahlattava lisää näitä kyläkapinoita ja totuteltava kisafiilikseen, jotta sitten päästään tosikisoihin. Näköä ja liikettä Bettyssä on riittämiin, kunhan housut pysyvät kuivina.

Daphnen osalta on kilpailukauden aloitus on auki, se ryötäs on hieman sairastellut nyt huhtikuussa, Juuri kun olin iloinnut että olemme saaneet harjoitella terveenä sen kanssa koko talven ja se on edennyt lupaavasti. Joten näin ollen sen kilpailukauden aloitus, joka piti olla Tuomarinkylän kansalliset toukokuun lopulla, siirtynee myöhemmäksi. Mutta kaikki riippuu siitä kuinka hyvin se toipuu.

Talviturkki pois

Hevoset ovat jo pitkään vaihtaneet karvaa kevyempään kuosiin. Joillakin on talvikarva lyhyempää ja vaihto sujuu helposti, kun taas toisilla voidaan todella puhua turkista, kuten esimerkiksi Millillä. Silloin lähtevä karvaa kutiaa ja ne hankaavatkin sitä ahkeraan pois kaikkia pintoja vasten.

Ratsastaja voi niitä auttaa, ja pyörittelemällä kumisukaa ahkerasti saakin pian melkoisen karvaläjän karsinan pohjalle.

Sitä ei kannata jättää sinne, vaan kerätä pois ja laittaa lantalaan. Lattialta karvat voivat sotkeentua hevosen heiniin ja joutua sen mukana syödyksi.

Kuva: Linnuista varsinkin naakat nyppivät karvatukkoja mielellään suoraan hevosten selästä. Ihmeen hyvin hevoset tuntuvat suvaitsevan tätä toimenpidettä, laskimme kerran 6 lintua yhtä aikaa Vilin selässä. Ilmeisesti karvat joutuvat pesien rakennusaineeksi.

Kesän ratsastukset

Vielä ei ole täysin selvää minkä verran kesällä ratsastetaan, mutta alustavan ajatuksen mukaan sovitaan viikko kerrallaan ratsastuksista. Viime kesänä oli niin paljon porukkaa reissussa, että vakiotuntien läpivienti tuntui liian hankalalta. Ajatuksena on pitää myös kursseja eri aiheista (esim esteratsastuksesta), jossa ratsastetaan useampana päivänä peräkkäin hieman ratsastusleiri-tyyliin.

Toukokuun tiedotteessa on sitten tarkemmin tulevasta kesästä, mutta juttele myös tallilla kesäsuunnitelmistasi jos se liittyy hevosiin tai myös jos et aio tulla kesällä ollenkaan.

Harjoituskilpailut toukokuussa

Treenit ovat edenneet hyvin ja opetushevoset osaavat jo radan oikein hyvin ja ratsastajatkin jotenkuten.

Toukokuussa rakennetaan ulkokentälle koulurata jossa päästään harjoittelemaan tulevalla kilparadalla ohjelmaa.

Tuomariksi on tänä vuonna lupautunut Siru Vänskä, joka on kokenut koulutuomari. Siru oli meillä myös toissavuonna tuomaroimassa.

Ne ratsastajat jotka haluavat ottaa osaa kisoihin, laittavat nimensä ja toive-hevosensa ilmoitustaululla olevaan listaan. Muistettava on että kaikille ei välttämättä riitä hevosta. Jos joku jää tällä kertaa ulkopuolelle, on hänellä sitten varmistettu paikka seuraavissa kisoissa.

Ilman hevosta jääneistä sekä ratsastajien vanhemmista toivotaan apua kilpailujen toimihenkilöiksi. Kisoissa tarvitaan tuomarin sihteeri, lähettejä, verryttelyalueen valvojaa,

kilpailukentän portin aukaisijoita jne. Eli hommaa riittää.

Tavallinen päivä

Ratsastajamme tulevat juuri ennen tuntia ja lähtevät heti ratsastuksensa jälkeen. Mitä hevoset tekevät muun 23 tuntia vuorokaudessa ja mitä tallilla tapahtuu tuolloin? Tässä torstaipäivä 6.5.:

Päivä alkoi tavalliseen tapaan n. klo 6.30. Jaoin kaurat hevosille, Betty ja Sasu olivat tällä kertaa onnistuneet kakkimaan ruokakuppeihinsa, joten ne piti puhdistaa samantien. Sitten jaoin heinät ulos tarhoihin sillä aikaa kun hevoset söivät kaurojaan. Järjestys ei ole ideaali saada väkirehu ensin mutta käytännön järjestelyn takia teemme aamuisin näin. Sitten aloinkin viemään hevosia ulos, ensin Daphne ja Thielo, samalla Eppu ja Betty jo pomppivat karsinoissaan kuin kumipallot kun taas Roo rytyyttää etuoveaan, kaikilla on kiire ulos. Orivarsa Jasun pitää elvistellä kun se kulkee tammojen Bettyn ja Veeran ohi. Samalla sen takana tuleva Vili näykkii Jasua takapuolesta, että menisi siitä.

Lopulta sisällä ovat enää Sasu, Syrri, pikkutamma sekä Milli. Ne menevät vasta puoliltapäivin ulos, kun iltapäivällä ratsastettavat tulevat sisään. Seuraavaksi raahasin vettä kanistereilla ulos hevosille. Vihdoin pääsen syömään itse aamiaista kun klo on 7.30. Jos olisi pitänyt loimittaa hevosia, niin aikaa olisi mennyt reilusti puolituntia enemmän. Mutta tänään on onneksi aurinkoista.

Kahdeksalta on aika alkaa puhdistaa karsinoita, Tiina tekee osan karsinoista ennen kuin lähtee eläinlääkärin kierrokselleen. Kun karsinat on puhdistettu ja kuivitetu sekä käytävät lakaistu, onkin kello vierähtänyt vähän yli yhdeksään. Otan Bettyn jo sisään koska se lähtee käymään totuttelemassa vieraaseen kenttään Loviisan.

Kymmeneltä satuloinkin Bettyä jo Esman kentällä, tamma on varsin jännittynyt vaikka ympäristö on rauhallinen. Ratsastettuani sitä 45 minuuttia se alkaa olla suhteellisen kuuliainen, vaikka vieläkin tuijottelee ympäriinsä. Sitten tuleekin jo kiire kotiin, sillä hevoset ovat tottuneet saamaan ruokaa klo 11. Betty hikoilee autossa loimen alla jälkihikeä ja on vieläkin litimärkä kun talutan sen autosta karsinaansa. Pääsen aloittamaan hevosten ruokinnan vähän vaille 12. Saan vihaisia katseita myöhästyneistä heinistä. Sisään tulevat Daphne ja Thielo sekä Roo ja Ressu. Ja ulos pääsevät varsat sekä Milli. Sitten puhdistan sisällä olleiden karsinat.

Nyt on pakko käydä itse syömässä ja lepäilemässä.

Kello 14 tulee Roimolan Manta estevalmennukseen. Pidettyäni tunnin käyn hakemassa traktorilla hevosille uuden heinäpaalin takapellolta. Yksi n. 500 kg tuorepaali kestää hevosillamme n. 4 pv, kun ne saavat sitä vain kerran päivässä ja muulloin kuivaa heinää.

Sitten otetaan Nemea ja Emmi sisään, samoin Simona joka ei ikähevosena jaksa olla pitkää päivää tarhassa.

Raahaamme metsän reunasta Julen kanssa lepän runkoja pikkuvarsojen tarhaan, jotta ne voivat ajankulukseen pureksia niitä (ennemmin kuin aitatolppia). Sitten pitääkin ottaa loput opetushevoset sisään eli Vili ja Veera, jotta ne ehtivät syömään päiväkaurat sekä lepäämään ennen tuntiaan.).

Kello 16 aloitan ratsastamalla Roon ja juoksutan Daphnen. Samaan aikaan Tiina ratsastaa Epulla maneesissa. Sitten vielä Nemean vuoro, aloitan juoksuttamalla alkuverryttelyksi ja ratsastan lopuksi.

Tänään on vain yksi tunti klo 19 ja ennen sitä ehdin valmentamaan Juliea Thieolo-poninsa kanssa.

Puoli seitsemältä tulevatkin ensimmäiset ratsastajat jotka pääsevät raapimaan kuraa irti hevosistaan. Aloitamme tunnin ulkokentällä mutta sade uhkailee, joten siirrymme maneesiin. Vähän yli kahdeksan näkyykin sitten jo viimeisenkin ratsastajan auton takavalot kurvaavan pihasta pois. Tiina on tunnin aikana ruokkinut hevoset heinällä ja kauralla. Melassimössöä ne ovat saaneet loppuiltapäivästä samoin kuin pienet väliheinät. Hevosilla kun on pieni vatsa ja niiden pitää saada tiuhaan ruokaa.

Vielä tarkistan että kaikki karsinan ovet ovat kiinni, puhdistan hevosauton joka jäi päivällä tekemättä, suljen tallin ja ehdin sisälle katsomaan puoli yhdeksän uutiset. Ja huomenna sama uudestaan.

Uskomatonta miten nopeasti loputtomalta tuntunut talvi sitten siirtyi tähän kevääseen ja nyt kun ruuhokin jo vihertää, melkein kesään. Laitumien ja tarhojen aidoissa on talven jäljiltä melko lailla korjaamista. Toukokuun lopulla on yleensä jo viety varsat metsälaitumelle joten kiire tulee. Varsinkin metsälaitumen aidat ovat huonossa kunnossa, hirvet ovat kävelleet lankoja paljon poikki, tolppia on katki ja lahonneena. Eikun korjaamaan.

Hyvää kevättä!

